

**Jubilæum Sæculare Ecclesiæ Catholicæ Per Septendecim
Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala**

Per Septendecim Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala ; Ex Annalibus
Ecclesiasticis collectum Pro Xenio Oblatum Academicæ Sodalitati
Dominorum B. Mariæ Virginis Annunciatæ Herbipoli, Anno ...

Herbipoli, 1702

Decas I. (Ab anno Christi 1500. ad 1510.)

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64733](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64733)

Decorative border consisting of multiple rows of repeating geometric and floral motifs.

SÆCULUM
DECIMUM
SEXTUM,

Continens res in Ecclesiâ
memorabiles, quæ contigerunt
ab anno Christi 1500, ad 1600.

DECAS I.

(Ab anno Christi 1500. ad 1510.)

(1501.)

Inter multas & magnas calamitates quibus Ecclesia jactatur, præcipuè recensentur funesta Principum Christianorum inter se dissidentium bella, quorum noxiâ

collisione contingit, ut furor Ottomannicus in Provincias Christianas irrumpat, & audaciùs, hæreticæ pravitatis virus proserpat pestilentius, & mores tum in populo

A

pulo

pulo tum in Clero fædiùs corrumpantur, ut verbis Sponsæ Cantic. 1. v. 5 supra modum conqueri, & justî mœroris sui causam inconsolabilibus threnis Ecclesia exponere possit: *Filii matris meæ pugnaverunt contra me, & ideo nolite me considerare, quod fuscâ sim, & aliquâ nigredine notata deforis, quæ intus semper formosa sum, quia decoloravit me sol, æstus scilicet & ardens libido regnandi, populisque per orbem velut unius solaris Majestatis supremo jubare dominandi.*

Ejusmodi motuum & turbarum initium hoc sæculo fecerunt Ludovicus XII. Rex Galliæ, & Ferdinandus Rex Hispaniæ, qui consiliis inter se initis de ejiciendo Fridrico Rege Neapolitano sub specie bellum Turcis inferendi, contra eundem nihil tale suspicantem arma subito converterunt, regnumque illud occupârunt, & inter se diviserunt, Alexandro VII. factum hoc approbante & diplomate confirmante, quo Ludovicum Francum Neapolitanum & Hierosolymitanum Regem, Ferdinandum autem Hispanum Ducem Apuliæ dixit, variis de hoc Pontificis factis variè sentientibus, & privato cujusque interprete affectu sensum suum divulgantibus. Apulia igitur & Calabria Hispano, Franco autem

autem Neapolis cum reliquo regno cessit, Fridericus contra re no exutus parens in Galliam, ejus verò filius pariter dictus Fridericus, Calabriae Dux in Hispaniam abducti, utrobiq̃ue honorificè quidem ac regaliter habiti, quibus tamen regnum & libertas, quam unicè optabant, semper defuit: neque Friderico patri ad damnum compensandum vel inœrorem leniendum sufficere potuit Ducatus Andegavensis à Ludovico Franco cum regio titulo annuâ triginta millium aureorum pensione concessus, neque divisio regni Neapolitani Gallos & Hispanos tam firmiter univit, ut non continuò divisio quoque auimis ad-versa arma colliderent.

Galli, Hispani, & Itali contra Turcas profecti ad Mytilenem Insulam cæduntur culpâ Venetorum, qui inopinatò pacem cum Turcis constituerunt. Et hæc quidem expeditio adversùs Turcas suscipienda prætexebatur, ut causa Fridericum Turcis confœderatum regno suo exturbandi.

Philippus Archi-Dux cum Joannâ uxore à Ferdinando Hispano invitatus, per Galliam transit, ubiq̃ue magnificè susceptus à Ludovico, ac præsertim Blesis, ubi etiam Claudia Ludovici filia Carolo filio Philippi promissa est cum dote Ducatus Mediolanensis.

Reverendi PP. S. Francisci animarum zelo incensi Evangelii Prædicandi causâ primi in Indiam Orientalem perveniunt.

Cæsar Borgia Dux Valentinus Alexandri Papæ filius magnis ausibus ad Imperium Italiæ adspirat, & captâ Faventiâ Florentinos, ad quas optabat, condiciones ineundas impellit.

Poloni ac Moldavi cum Tartaris Zavlensibus adversus Procopenfes, seu Tauricos Tartaros foedus ineunt, ut sic divisi infirmiores essent, & minùs formidandi.

Joannes Albertus Rex Poloniæ in expeditione contra Fridericum Teutonicorum Equitum Magistrum, negantem sibi juramentum fidelitatis de Prussia apoplexiâ extinguitur, cui succedit frater ejus Alexander Magnus Dux Lithuanix maritus Elenæ filix magni Ducis Moschoviæ, sed schismaticæ, cui proinde regium diadema negatum est.

Joannes Rex Daniæ proficiscitur in Sueciam, pulsus factione Stenonis, qui regni Gubernator erat, eo prætextu, quòd, quæ jurasset, non præstaret.

Sanguinea pluvia & cruces sanguinæ in vestibus passim per Germaniam apparent

(1502) In regno Neapolitano inter

Hispa

Hispanos & Gallos dissidia oriuntur, quorum initia posuerunt Ludovicus Armeniacus Dux Nemorosius & Gonsalvus magnus Capitaneus propter partitionem terræ inter se rixantes, unde & Reges concitati in arma ruerunt, & Gallis quidem initia belli fuerê felicia, sed exitus funestus, à Gonsalvo egregio Duce Ferdinandi Regis, omnibus Francis expulsis, qui propterea nomen magni Ducis consecutus est ob res pro Rege suo Hispano tam præclare gestas.

Waltherus Livoniæ Magister post aliquas clades Moschis illatas, ab ipsis invasus, eosdem cum paucis militibus tormentorum fulminibus territos ad Pleschoviam vincit, & ad pacem valde sibi proficuan compellit.

In Diœcesi Spirensi à duobus rusticis exorta est conspiratio agricolarum contra Episcopos & Canonicos, quæ dicta est *Ligarusticorum*, cujus conspirationis præcipuus articulus fuit, ut omne jugum excuterent, & Helvetorum imitatione libertatem sibi vendicarent; sed jussu Maximiliani Imperatoris pœnas dederunt.

✱ (1503.) ✱ Galli ex regno Neapolitano ab Hispanis ejiciuntur virtute atque constantiâ Gonsalvi Ducis, qui Barlettæ obsessus non modò urbem fortiter propugnavit,

gnavit, sed multis cladibus hostem affecit, & Gallos inconsultè in prælia ruentes bis delevit, primò ad Seminariam in Calabria, ubi victus Albinus & captus in arce Angitolâ, deinde graviore prælio ad Carniolam in Apulia, ubi Dux Nemorosius cecidit, & Galli se Caretam receperunt, quam statim Hispani terrâ marique obsedere. Huic urbi modis omnibus subvenire conatus est Ludovicus Rex Galliarum Ducibus Tremolio & Francisco Gonzagâ Mantuano, sed cum Tremolius obiisset, & Franciscus circa Romam diutiùs hæsisset sede tunc vacante Pontificatum Cardinali Ambaciano procuraret, datum est tempus Gonzalvo sui exercitus corroborandi, unde virtute Hispanorum tandem Franciscus exercitus 6. Kal. Januarii prorsus deletus est, & Petrus Medicestum Galorum fautor cum multis nobilibus in ostio Liris fluvii haustus est, & Caretâ deditâ Gonzalvo Kalend: Januarii. Albinus liberatus, Franci turpiùs ejecti sunt regno, quam id gloriosius intraverant. Hæc Prietius.

Alexander Papa VI. moritur ex veneno per errorem propinato, & à filio suo Cæsare Duce Valentino parato. Valentinus enim Cardinalem Ursinum & pecuniosos quosdam

quosdam alios Cardinales è medio subla-
turus, cum Pontifice invitavit ad cœnam
in hortis Cardinalis Sancti Chysogoni,
dato servis medicato vino, quod Car-
dinalibus offerretur. Verùm per impru-
dentiam mutata sunt vasa, & medicatum
vinum biberunt Alexander, & ipse Cæsar
filius Borgiæ (Alexandri VI.) Dux Valen-
tinus. Pontifex utpotè senex, & qui me-
racius hauserat, nullo remedio sanari po-
tuit, & obiit, omnibus Sacramentis ritè
munitus: filius autem Borgiæ Cæsar, qui
dilutius hauserat, & juvenis exenteratæ
mulæ visceribus inclusus pilos tantùm om-
nes & cutem perdidit. Mortuo Pontifice
Valentinus adhuc graviter ægrotans, veri-
tus tumultum Romanorum Nepetum cum
suis copiis lecticâ se recepit, & inde in Ca-
stellanam civitatem, rebus suis improvise
patris obitu desperatis & everfis, quem de-
mùm variâ fortunâ exagitatum Gonsalvus
dolo cepit, & victum in Hispaniam trans-
misit, ubi detentus in castro corruptis cu-
stodibus fugit ad Joannem Navarræ Re-
gem, nec multò post in tumultuariâ mili-
tum excursione anno 1507. incognitus
cæsus est & spoliatus, vir improbus usque
ad parricidium Pontificis ad opprobrium
Ecclesiæ & fermè generis humani natus.

8 *Ab anno 1500. ad 1600.*

Alexandro VI. successus est Franciscus Piccolominius Senensis, Pii II. sororis filius, dictus & ipse Pius eo nomine tertius, vir bonus, & vitâ diuturniore dignus, nam decimo post die obiit; cui subrogatus est Julianus de Ruvere, Savonensis dictus Julius II. Hic, ut venerabilior appareret, (non terribilior, ut alii volunt) contra morem suorum antecessorum barbam aluit, cui etiam S. Franciscus de Paula Pontificatum prænunciavit.

Alphonfus Albuquerqueius *Magnus* cognominatus, tum ob fortitudinem, tum pietatem, quæ in tanto viro haud dubiè prævaluit, ab Emmanuele Rege Lusitanæ in Indiam mittitur, eamque Lusitanorum potestati asserere incipit.

Vixit hoc tempore Ambrosius Calepinus, Ordinis Eremitarum S. Augustini, sic dictus à vico Calepio in agro Bergomate, qui obiit anno 1510. & opus omnium manibus terendum reliquit.

PICKARDUS HÆRETICUS.

Pickardus Hereticus in Eucharistiæ Sacramentum blasphemus hoc anno comburitur Parisiis, ab eo dicti heretici Pickardi, suntque alii ab iis Adamitis, de quibus superiore Sæculo. Et ab utroque eo Pickardo alius est prorsus insignis Theologiæ Doctor Parisiensis Franciscus Pickardus, qui obiit anno 1558. 1504.

✱(1504.)✱ Isabella Regina Hispaniæ moritur 26. Novembris relicta Joannâ filiâ uxore Philippi Belgæ Archiducis Austriæ hærede ex asse & Ferdinando marito administratore, donec Carolus Joannæ filius adolevisset; unde Philippum inter & Ferdinandum ortæ dissensiones.

Hispani expulsis Gonsalvi artibus Francis in regno Neapolitano non ex suis stipendiis, sed rusticulorum laboribus vivere incipiunt: quorum exemplum deinde aliis gentibus militaribus imitantibus, milites passim non in hostico tantum, sed etiam inter suos facti sunt publici & tolerati grassatores.

Veneti cum Turcis pacem iniêrunt, quam non refugiebat Bajazethes. Causa urgendæ pacis videtur multis Venetis fuisse, quod ægerrimè ferrent Lusitanorum in Indiam navigationes, unde & Sultanum Ægyptum impulerunt, ut ex Indiis eos expellere conaretur; imò dicuntur etiam egisse apud Turcam, ut materiam Sultano ad navium fabricam concederet, cujus tamen magna pars ab Equitibus Rhodiis abducta fuit, magno commodo Christianitatis.

Sultanum contra Christianos vehementiùs impulerunt Saraceni degentes in

A 5

India

India cum Regibus indigenis Calecutano & Cambajensi inimicis Lusitanorum; ac primam minacibus litteris egit Sultanus apud Pontificem, Ferdinandum & Emmanuelem quibus everisionem S. Sepulchri, & monasterii S. Catharinæ in monte Sinai intentabat. Verum eas minas risit Lusitanus, interminatus vicissim dissipare ossa Pseudo-Prophetæ Mahometis Mechæ. Has autem legationes obiit Minorita nomine Maurus, litterarum utrimque bajulus.

Eduardus Paciecus ab Alphonso Albuquerque relicus in India Regem Calecutanum, qui Regem Cochini cum 70. armatorum millibus aggressus erat cum centum Lusitanis ita retudit, ut amissis suorum 20. millibus ignominiosè cedere coactus fuerit.

✽(1505.)✽ Julius II. constitutionem hoc anno edit, ut, si labes Simoniaca vel Pontifici, vel alicui Cardinali adhæserit, electio ejusmodi irrita esset.

In India primus Lusitanici nominis Pro-Rex constituitur Franciscus Almeida, cui 22. navium classis data est, ut in orâ Africæ & Indiæ arces excitaret, quod & ipse fortiter præstitit, pluribus Regibus, qui resistere audebant, domitis, & ad obtemperandum compulsis.

Regnum

Regnum Sophalæ auro dives, & à quibusdam creditum Ophir, de quo sacra Scripturæ, detectum est, atque arcibus firmatum ex consensu Monomotapæ Regis, quem octuagenarium & cæcum Lusitani ob prodicionem postea trucidârunt, filio ejus Solymanno suffecto.

✱(1506.)✱ Julius II. Pontifex collecto exercitu Bononiam & Perusium Ecclesiæ restituit, ex animatis metu Ballione & Bentivolio urbium earum Dominis, plus nimirum præsentis suæ famâ, quam viribus pollens.

Philippus Archidux primus Rex Hispaniarum ex Augustissimâ Domo Austriacâ moritur Brugis in Belgio 7. Kal. Octobr. potatus, ut creditum fuit, veneno, anno ætatis suæ duodetrigesimo, quæ mors inexpectata spes magnas in ejus virtute & egregiâ indole collocatas demessuit.

Obiit etiam Alexander Rex Poloniæ, eidemque successit Sigismundus frater: Et Lithuani Tartaros invasores magnâ clade repellunt.

Christophorus Columbus primus novi Orbis inventor finem facit vivendi Hispani, post quater repetitas navigationes, terrâ marique multas expertus tempestates, sed ab hominibus, quam à ventis tetriores,

malevolorum namque calumniis vinctus in Hispaniam missus, mox tamen honori suo restitutus post multos & utiles labores tandem in lecto animam efflavit.

Ferdinandus navigat in Italiam, specie ut regnum inviseret, revera autem, ut inde retraheret Gonsalvum magnum Capitaneum, de quo suspicio iuvaluerat, tametsi vana, quod regnum sibi vindicare vellet. Postquam hybernasset Neapoli Ferdinandus, mortuo Philippo ad regni Castellani administrationem evocatus, discessit; uxor enim Philippi Joanna par non erat regno gubernando, utpotè vix mentis compos, quæ maritum post aliquot annos resurrecturum credebat, amore in insaniam converso, quam monachus quidam haud sapientior ineptè fovisse credebatur.

Fabrica basilicæ S. Petri in Vaticano inchoatur, ideam tantæ molis designante Bramante Architecto, quæ à Paulo V. demùm perfecta, ab Urbano VIII. exornata, hodie mundi miraculum prostat.

✽(1507.)✽ Obiit hoc anno S. Franciscus de Paula, anno ætatis 91, Ordinis inchoati 72. | Cujus corpus incorruptum post 55. annos ab hæreticis inventum est, & Turonibus anno 1362. lignis ex Crucifixi

fixi imagine conscissis combustum est, communi viro sancto, & ipsi Christo injuriâ.

Ludovicus Rex Francorum Genuenses sibi rebelles subigit, & urbem cum exercitu ingressus, ac dissipatis seditiosis, qui nobilibus reclamantibus raptum quendam ex officinâ Fullonem Ducem sibi elegerant, grandem pecuniam exegit, arcemque in portu ædificavit, seditionis auctores cum suo fullone suspendio multavit, & omnium incolumitati paucorum supplicio consuluit. Posthæc redeuntem ex Hispania Ferdinandum Regem Savonæ honorificè excepit, sed & Gonsalvum Magnum Capitaneum, quem secum Ferdinandus Hispaniæ Rex adduxerat, mensæ suæ cum Ferdinando & Reginâ accumbere voluit, & collo ejus detractum sibi aureum torquem inseruit. Verisimile videtur multis hos Reges in congressu suo tunc egisse de Concilio, ut Ecclesia in capite suo ac membris emendaretur, itemque de Maximiliano Francis reconciliando.

(1508.) Julius Pontifex, Maximilianus Imperator, & Ludovicus Rex Galliæ Cameraci foedus ineunt adversus Venetos pro urbibus, quæ ad singulos pertinerent, recuperandis. Obvelârunt au-

tem hanc societatem sanctissimo titulo, quasi de bello sacro cogitarent: prius tamen Venetis retundendis, per quos stabat, ne Saraceni appeterentur.

Campson Sultanus Ægypti à Regibus Calecuti & Cambajæ sollicitatus, classem per mare rubrum in Indiam mittit, ut Lusitanos jam ibi potentes expellat, & primo quidem prælio Laurentius Almeida Pro-Regis Indiæ filius cum octo navibus imparatus, victus & occisus est.

Hoc anno in orâ Neustriæ inventa est navicula ex viminibus & arborum cortice contexta, in qua septem homines staturâ mediocri, colore fusco, vestiti pellibus piscium variegatis, quibus cibus erat caro cruda, & potus erat sanguis, incognitâ omnibus loquentes linguâ: sed illorum sex in mari interiêre, septimus cum ipsa navicula oblatus Ludovico; unde porrò venerint, nunquam adhuc resciri potuit, imò nec conjici.

(1509.) Franciscus Almeida Indiæ Pro-Rex ulturus necem filii, cum classe undeviginti navium Sultanum Ægypti aggredditur, & ingenti editâ strage Mameluccorum Dabulen urbem capit, & Mirhocemum cum 200 navibus, partim captis, partim exustis in fugam conjicit, atq; Cochi-

Cochinum triumphans ingreditur, deinde cum Albuquerque de præfecturâ Indiæ contendit, quem & in vincula conjicit: mox tamen hic solutus est, à Cutignio Mareschallo ex Lusitaniâ adveniente, qui & illum Pro-Regem dixit, & Almeidam in parriam remisit. Eò dum navigat, flexo Bonæ Spei promontorio, exscensione factâ pugnans in Barbaros nudos, & tantum sudibus instructos interiit anno 1519. morte præclaris ejus facinoribus non satis respondente

Ingens terræ motus per 40. dies concutit Constantinopolim, dirutis plurimis Turcarum ædibus & multis millibus eorum obrutis, ipso Bajazethe Hadrianopolim fugiente ubi vix tutus in campo perstitit: mox tamen 80. fabrorum millia convocati ruinas urbis reparârunt, & magnum splendorem ac dignitatem urbi reparatæ addiderunt

Hoc anno Tekel, Dux Ismaëlis Sophi, famosus ille Mahometanæ legis interpretes prodiit, cum in speluncâ Phrygiæ annis 7. latuisset, ab ipso Bajazethe pecuniâ fatus, & primò quidem captâ Atalia, & brevi collectis decem armatorum millibus sectæ suæ, Natoliam pænè totam diripuit, & flammis ferroque vastavit. Cum
ad hunc autem

autem

autem tot rebus gestis ad Ismaëlem rediret, Ismaël plerosq; ejus Duces suis copiis concidendos objecit, & Tekelem ipsum vivum exuri jussit, Bajazethes quoque in ejus sectæ fautores inquiri jussit, eorumque ducentas domos Constantinopoli evertit.

Pontifex, Ludovicus Rex Galliæ, & Maximilianus, ut Cameraci convenerant, expeditionem adversus Venetos educunt. Itaque tum anathemate excommunicationis à Pontifice fulminati, atque ab adversariis tam potentibus penitus pressi, & terrestribus omnibus ditionibus spoliati sunt, ita ut maritimis jam contenti tributum offerrent Maximiliano, si eos ab armis Francicis tutos præstaret & pacem redderet. Et ad id tunc quidem videbatur de Republica, donec regresso in Galliam Ludovico, qui ad Abduam fluvium Venetos cum 40. millibus armatorum aggressus ingenti eos strage affecerat, Patavio, quod Maximilianus occupaverat, recuperato animos resumpserunt, & spem ceperunt fortunæ melioris. In hoc autem maximè laudandi, quòd etiam in tantis angustiis constituti auxilium Turcarum recusaverint.

Poloni ad Borysthenem octoginta millia
Moscho-

Moschorum, quæ Basilius eorum Dux ad Lithuaniam occupandam destinârat, inter- necione delent.

Ximenius Archi-Episcopus Toletanus, dictus Cardinalis Hispanus, Petro Navar- ro ex vili nauclero magno Duce facto, feliciter in Africa bellum gerit, Oranum Bugiam, Algerium, aliasque urbes occu- pat, Regibus aliis certatim tributum ei of- ferentibus; ita ut universa pænè Barbaria sub sanctissimi hujus Episcopi precibus & armis contremisceret.

Henricus VII. Rex Angliæ moritur, cui filius Henricus VIII. succedit & coronatur unâ cum Catharina Ferdinandi & Isabellæ Hispaniæ Regum filia, quæ Arthuri mortui fratris uxor erat, dispensatione obtentâ à Romano Pontifice Julio, quod Arthurus ob juniorem ætatem & infirmam valetu- dinem eâ non cognitâ decessisset: quibus nuptiis Angliæ & Ecclesiæ nihil accidit in- fortunatius.

Novioduni hoc anno fatalis altera fax Occidentis Calvinus ex parentibus Catho- licis nascitur.

✱(1510.)✱ Cameracense fædus dis- solvitur, Pontificem vim externorum Principum in Italia metuente, & ad Ve- netos declinante, quos etiam Ecclesiæ re-

con-

conciliat, & Maximilianum Imperatorem à confœderatione cum Ludovico Rege Galliarum disjungere nititur, Helvetios insuper ac Hispanos contra Gallum sollicitat: & ex Cardinalibus Gallis à Rege Ludovico Româ revocatis Guilhelmum de Claromonte venantem in die festo S. Petri, retractum quasi fugitivum Castro S. Angeli includit, meliorem certè venatorem, quàm Cardinalem. Interim tamen Veneti à Maximiliano Imperatore & Ludovico Rege magnis cladibus afficiuntur.

Ferdinandus Hispaniarum Rex obtinet à Julio II. diploma Confirmationis Regni Neapolitani in forma tam ampla, ut ab ipso Ferdinando dictatū esse videretur. Pontifex autem terrâ mariq; tentat Genuam, & in agrum Mediolanensem 12. millia Helvetiorum, similiter & copias suas in agrū Ferrariensem inmittit. Unde Ludovicus Gallix Rex odium hoc Pontificis odio parum Christianè repulsurus agere cœpit de Concilio congregando, & mox Turonibus convenit synodus ex omnibus præsulibus & nominatissimis Gallix Theologis, ubi multa proposita quæ ad schisma vergerent: Prius tamen visum est mittere nomine Ecclesiæ Gallicanæ legationem ad Julium quæ eum admoneret de pace cum
Ludo.

Ludovico ineunda, alioquin concilium liberum huic significaret, quæ quidem Cardinales Pontifici irati plurimum promoverunt, à quibus tamen omnibus agentibus tantum ex pravis animi motibus recti nihil expectari potuit. Similiter de Concilio contra Pontificem convocando egit Maximilianus in Germania cui decem gravamina per Pontificem curanda oblata sunt ab iis, qui animo erant à Pontifice & fortè etiam ab Ecclesia alieno. Ferdinandus autem Rex Hispaniarum his tumultibus noluit implicari, & negavit tempus esse idoneum curandæ Ecclesiæ Christianis Principibus adeo à se discordibus, & prudentius in bellum Africanum incubuit.

Julius II. invitat Polonos ad bellum Turcicum, renuerunt autem illi in suis Comitibus, fidem etiam infidelibus servandam esse asserentes.

Neapolitani regno, ejiciunt Judæos omnes & Mauros, ut sic Hispanicam Inquisitionem quam Ferdinandus urgebat, facilius detrectarent. Die 6. Februarii Judæus quidam in Marchia Brandenburgica ob Eucharistiam furto sublatam, & ferreo stylo compunctam (quæ copiosum sanguinem emisit, & in aquam & ignem consumenda, frustra injecta fuerat) forcipibus

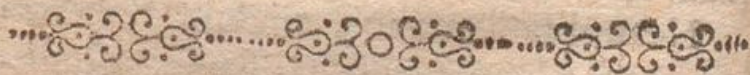
pibus

pibus discerpitur & in cineres redigitur, cæteri que illius tractus Judæi confessi se septem Christianorum infantes, aculeis vel acubus peremisse, flammis traduntur.

Goa Metropolis Indiæ ab Alphonso Albuquerque capitur, & fit Lusitanicæ ditionis atque caput constituitur Ecclesiæ Indiæ.

Eodem tempore multæ passim conversiones fiunt in populis Occidentalibus per Religiosos Ordinis S. Dominici.

Sævierunt varii morbi extraordinarii planè, in Gallia quidem Epiphora gravis & inusitata dicta *Cucullata* vulgò *Coqueluche* quia eâ laborantes cucullis aut linteis caput involvebant. In Scotia quoque sævit morbus qui maximè nobiles delicatos sustulit, vulgò dictus ideo *Straup Galland*, quia talis morbus superborum fastum valde retundebat.

DECAS II.

✽ (*Ab anno Christi 1510. ad 1520.*) ✽

1511. **P**ontifex, Hispani, Veneti & Helvetii vario Marte pugnant cum Maximiliano Imperat: & Ludovico Rege Franciæ & ideo agunt hi magno conatu